

1. UVOD

U tradicionalnoj školi tj. u tradicionalnom nastavom procesu najčešći oblik rada je frontalni gdje je izražena predavčka funkcija nastavnika čim se ne obezbeđuje dovoljna interakciju sa učenicima a takođe se ne ostavlja dovoljno vremena za aktivnosti učenika u funkciji kvalitetnog ovladavanja nastavnim sadržajima. Nastava u ovakvom obliku je često, formalizovana, verbalizovana i neodvoljno očigledna, što smanjuje trajnost znanja i mogućnost povezivanja teorije sa realnim životnim potrebama. Kvalitet i način rada tradicionalne škole ne može u određenoj mjeri da zadovolji potrebe savremenog društva. Moderno društvo je društvo znanja i informacija, koje od pojedinca očekuje da samostalno prikuplja informacije, da upravlja njima, analizira ih i pretvara u upotrebljivo znanje. Tradicionalna nastava ima nedostatke koji se posebno ogledaju u domenu individualizacije nastave i učenja, podizanja motivacije unutrašnje i spoljašnje, i realnijeg i objektivnijeg vrednovanja znanja učenika. Kod razredno - časovnog sistema učenik se nalazi u poziciji objekta, a ne subjekta nastave. Kao objekat u nastavi učenik se razvija pod diktatom vaspitnih ciljeva i njihovih ostvarivanja gdje je učenik pasivan, a kao subjekat nastave učenik je ličnost koja se razvija na osnovu svojih sposobnosti, uključuje psihičku aktivnost. Od učenika u tradicionalnoj nastavi se zahtjeva reprodukcija znanja, a ne aktivnu izgradnju znanja. Suština tradicionalne nastave i učenja je aktivnost nastavnika, a ne učenika. Najzastupljenija metoda u tradicionalnoj nastavi je predavačka metoda i frontalni oblik rada, koji kod učenika razvija mehaničko pamćenje gdje je akcenat na reprodukcovanju, a ne na primjeni znanja, vještina i sposobnosti. Jedna od slabosti tradicionalne nastave jeste i nefleksibilnost vremena i mjesta pohađanja nastave. U tradicionalnoj nastavi neophodno je da svi učenici budu u isto vrijeme na istom mjestu, što se uvođenjem informacionih tehnologija prevazilazi[1].

Tek posljednjih godina sa masovnijim korišćenjem računara u školama stvoreni su preduslovi za kvalitetnije upotrebe obrazovne tehnologije, široke primjene računara i informacionih tehnologija u nastavi. Multimedijalni programi kreirani za računare nude mogućnost pravljenja elektronskih udžbenika sa različitim pojavnim oblicima informacija kao što su tekst, slika, zvučne animacije i filmovi, tako da učenici mogu samostalno napredovati u ovladavanju nastavnih sadržaja, da se vrata na sadržaje koji im nisu dovoljno jasni, da dobijaju povratne i dodatne informacije u skladu sa svojim mogućnostima i interesovanjima, na taj način nastava je prilagođena pojedincu a ne čitavoj grupi. Interaktivnost i kvalitet prezentovanih materijala uz korišćenje multimedije i hiperteksta daje znatno bogatije sadržaje u poređenju sa nastavnom koja se odvija u tradicionalnim učionicama.

U savremenom dobu računari i Internet su veoma važni faktori za obučavanje odraslih, ali još mnogi sumnjaju da virtuelna stvarnost doprinosi obuci mladih generacija. Početkom osamdesetih godina u srednje škole se uvodi nastava informatike. Polovinom devedesetih informatika, kao redovni predmet se uvodi u osnovnu školu i do danas ima takav status. U međuvremenu primjena informatike se javlja i u drugim nastavnim predmetima. Različiti obrazovni softveri su sve češći izvori znanja u svakodnevnom obrazovnom radu. Pored izvora znanja, oni imaju i drugu ulogu u nastavi, te je njihova primjena od velikog značaja. Obrazovna

tehnologija napreduje. Ova činjenica me je podstakla da ispitam model savremene primjene računara u nastavi .

Računar i obrazovne tehnologije mogu da doprinesu u procesu učenja na jedan veoma kreativan način. Prednost računara je da može da stane na radni sto, ima multimedijalne karakteristike, pripremljeni materijal se lako mijenja. Nije sporedno ni to, da među učenicima računar ima veliku popularnost. Pored toga, prednost je da su računari u velikom broju rašireni u porodicama i da je danas obavezan dio koji se nalazi gotovo u svakoj kući.

Osavremenjivanje nastave, razvoj informacionih tehnologija i nauke, njihova primjena u nastavi i obrazovanje nastavnog kadra za njihovo korišćenje omogućava da se olakša zapisivanje i pamćenje tj. čuvanje podataka iz nastavnog procesa. Upotrebom računara i kreiranjem elektronskih baza podataka u nastavi, pedagoška dokumentacija bi u svakom slučaju bila dostupnija svima: učeniku, njegovom roditelju, pedagogu i svakom drugom stručnom saradniku, a u mnogome bi se učitelju (nastavniku) olakšao rad i praćenje postignuća učenika.

U diplomskom radu obrađena je tradicionalna nastava , njene karakteristike i poređenje s interaktivnom nastavom. Upotreba računara u nastavi, modeli primjene računara u nastavi, korišćenje multimedijalnog softvera u sklopu čega je urađen i obrazac za računanje uspjeha učenika. Prikazano je e-učenje , urađena je jedna nastavna jedinica putem html-a i www servisa. Kreirana je baza podataka za skladištenje pedagoške dokumentacije i podataka vezanih za školu i nastavni proces.